



## כוחות הכיבוש היהודי

**חויה מסעیدת חזים עם אלפי השלוחים על המוזה בניו ג'רזי, ורגעים של חרדה עם החסידים מוויז'ני-מנסי**

בסגנון הרצאות פז, הגיע השנה אל החסידות שלמה, בהשתראת קברניטה, באימוץ כל תחדיש בינלאומי להפצת אידישקייט. 'צוגות פעליות של 'שלוחים' בחבל הארץ מוכי אסונות טבע ושםמה רוחנית' – מוציאים נאום ועד איי הבתולה, מהמוראה הרחוק ועד חרבון – הוציאו בשכלול עוזר נשימה. הכל הרמתי, מודיעק, שובה את מלא תשומת הלב. אפס טלית באולם, ואל יהא הדבר קל בעיניכם: זהה הזרנות חד שניתה להתחך עם אנשים שבאים כתיקונים צריך לוטס עשרים שעות כדי לפgesch.

הרגעים באנגור אידיר המדים בניו ג'רזי, הציגו פלניהם לכדי שלוש שעות צפופות במארג שעוצמה יהודית חובקת עולם. שלוש שעות ששיקפו את ממדיו הבינלאומיים חסרי התקדים, אליו הופיע מפעל האדירים של שלוחי הרבי מליבוואויטש ז"ע אל כחות או"ז. במקום פוליטיים, קונסולים ושריריים דיפלומטיים שהתחננו לבוא – ח'ב' העדיפה מעמד אמרית תהילים משופת, במתכונת של טיפול רבים מהגדלות שנישאו בעולם. מפעל שליחי ח'ב'ד, כמעט יחשי וחוז שמדינות יכולות להתקנא בה, מרשה לעצמו לוטר על כל אלה. גודלו הפיזי יצא הדופן של האולם לא העיב על תחושת ההתוועדות בצוותא, שאלה הוא שותפים האלפיים המתנכנים על המזה.

מצגת היסטורית מוקרכנת עתה. היא מתעדת שיחה שבה קרא הרבי מליבוואויטש, בימי הבראשית לנשיאותו, לאמן את מודול 'חיל השלום' שהוקם בצו נישאות של הנשיא יון פ. קנדי, ולשלוח חיליל' שלום יהודים שיילחמו בזירת התבבולות והטמיעה מסביב לעולם. ואז, כמו מושם מקום, עולה אל הבמה חיל שלום אמריקאי: בחור יהודי אמריקני שהוצב בחור הנידה של גאנה האפריקנית, ופגש במהלך קניות בסופרמרקט מקומי שליח ח'ב'ד. 'שאלתי' אותן: 'אתה וב' הוא ענה בשניינות: לא, אין סתום אהוב להחלבך כה...' הקשר ביןינו נוצר מיה. השילג' גילה את יהודתו, חולל מהפה בחרוי, ואני גאה לבשר שאטומול שומרת שבת מלאה. אני מתוכנן להמשיך בזה כל חי', הבטיח חיל השלום, והעולם כולם רעד מחהיות כפיפות.

והיה את הרב יונתן אברהאם, שליח צער וחינוי שמחכה בטמפליה, קליפורניה. הוא תיאר יל' יהוד' שצד עס אבוי לבית הכנסת ביל' שמחה בני. "אבא", שאל, "האם אפשר לך כת ספר תורה הביתה?" האב ענה: "לא, ספר תורה צריך להישאר בבית הכנסת". הילד התעקש: "אבל מה יהיה אם אמא? היא צריכה לשמה גם". האב ניסחה, לשואו, להילחם עם דמותיו הסורורות. לאחר שעשה עשתה שיריה בראשות שליח ח'ב'ד את דרכה אל הבית שבו הייתה שרויה האם, מתייסרת עם המחלה האורורה. בראש התהלהקה צעד, מאושר ונרגש, הילד הטהרה. ה'הקפט' נערכו בבני האישה, והאור חזר לחיה למשך שעה ארוכה של שמחות תורה בלתי נשכח.

"הסוף של הסיפור הזה", תיאר הרב אברהאם, "הוא עצוב מאד. האמא נפטרה, מותירה אחריה יל' בודד בעולם. אבל הילד היתום הזה החלטת' כאגדל, גם אני אהיה שליח. הנה,achi השלוחים, אני כאן!" העיניים באולם שנוטרו יבשות – בטלו בשישים.

**שיריה של 100 טנקים** חנתה בשבת ברוח קיננסטען והרהורות הסמכושים לו. אווירת מלחמה בשכונה הברוקליינית. אלא שבגיגוד למלחמות רגילות – המלחמה זו היא אופטימית, מלחמה שמחה. גם הטנקים אינם רגילים: אלו 'טנק' מצות', שכל אחד מהם מיצג מדינה אחרת בעולם שבמהנים שליחי ח'ב'ד. כל טנק מעוטר בתמונותיה וסמליה של המדינה המיוצגת מעליין. ביום ראשון יצא השיריה לוחבי ארצות הברית, למפגן של גאון יעקב היהודי, מושגנו שהרבי מליבוואויטש הרבה לעוד. האדר'ו'ר היה מתנגדה החrif של יהדות מונצלה, מצטנפת, חשושת מהצל של עצמה. 'הפגנו את

**על המוזה בניו ג'רזי עצר העולם מלכת.** ארבע כנפות וגה שבאמצע התאחדו פה בטבעיות גמורה. צדי האקינינוס נזנו לאן בספרו נתנוiot שליחית שכזאת, שלא רואה מכשולים ממעט, שלא עושה חשבונות אף אחד: צפון ומזרח, מערב ודרום, בלשון הפסוק שהapk להמן של כובשי העולם החמושים בסירטוק מש', בגריטל עבות, בהירק' יהוד' כובש ובביתחון עצמי שהנחilih להם מפקד העל של כוחות הכיבוש היהודי, הרבי שלח אותם אל מימי המלחמה של חיל השלים:ימה וקדמה, צפונה ונגב. לעבור בין השולחנות המעוורדים דגים וירטואליים שכמו נועצים מעל לשיקע המשולש שבפסגת מגבעו של כל שליח – זה ישוער מוזר בגיאוגרפיה בינלאומית; לקשור שיחה עם אלה שמתה לכביע, נושא הדגל היהודי שנגע על כל נקודות הגלובוס – זה כבר שייעו בהנדסה עולמית. להנץ עולם במלחמות ש-ק-?.

על השולחנות שם לא היה קוקה קולה – טרנד הבריות האמריקני העלים אותו כליל – אבל היה שם ח'ב'ד. רוחבה ח'ב'ד. מותג המשקאות שמתהה בתופצתו העולמית עם החסידות הכסובת מזוין עולם – והעולם, לא היה לו זמה במלחמה כמו במלחמות. תחתיו זמו בשפע מים זכים וצללים: מלא האנגור האידיר דעה את השם, כמו לים מכים. ובאחד מרגעי השיא הלגמרי לא טבעים, כישראל שכטרו, נגיד עם שתומך 'שלוחים' בטורונטו הזמן לשאת דברים, נמזגו גם תרבותות שונות בטבעיות ונורה. בטביעות שדוגמתה תימצא רק כאן.

כדי להרשים את חמשת אלף מארחיו, שכטרו, בוגר ישיבה ליטאי בرم'ח ושס'ה – לא נבר 'ליקוטי שיחות' או 'ספר המאורים'; והוא הביא את עולמו שלו, עולם של מחשبة לטאטית, אל האלים החסידי היוקד. "לפני לא הרבה זמן", רעם קולו מבعد לבוקשות עתריות דעתיכים, "נפטר הרבי של', הרاش-ישיב'ה רבי משה שפירא, זכר צדיק וקדוש ברבכה". דמהה של כבוד בעולם. הייתה צריכה צרך לצבוט את עצמי כדי לודא שאין חולם. לא, אין חילופין, בדקתי האם בח'ב'ד נפטר רаш ישיבה בעל שם זהה. גם לא. כשיהודים מותאדים סבב מטרה, כל המסכים נופלים ושמו של רבי משה שפירא מכוב ב'בִּנְקָט' השלוחים הח'ב'די.

ישראל שכטר הוסיף לטوطו מונולוג מתבר עולמות, באנגלית שתורגמה סימולטנית לחמש שפות שונות. "אני רוצה לספר לכם", תיאר שכטר, "על רבי משה שפירא. היה היהודי שהיה מחבר לומר לו 'שלום עליכם'."

כשיבו האמצעי, היה תור ארוך של יהודים שיבקשו לומר לו 'שלום עליכם'. פקרים ארכויים היו ש, במעטם הקבלת פניו של המשיח. כמובן, הראשונים בתור היו מנהיגים ורוחניים, ראשי ישיבות, מרביצי תורה, עסקני ציבור, וגם אחד יציג את עצמו: 'אני איש פולני, עוזהך וכך, מצליח בתחום זה או אחר'.

כשיגיע התור שלך – המשיח ישאל אותך: 'מי אתה, ר' יהוד'?' ואתה תאמר המשיח: 'אני יוסי'. המשיח שאל: 'ומה אתה עושים בחו'ם?' ואתה תענה: 'אדוני המשיח, אני הבאתך לאן. אטם', סיכם ישראל שכטר, 'חמשת אלפיים שగיריו של הרבי מליבוואויטש, תוכלו לומר למשיח: 'אדוני המשיח – אנחנו הבנוו אתך לאן'.' ברגע הזה, רעם מחייאות הכתפים מחה לחלוין את אדות הגלים שנשפכה מהmozah הקרוב.

**התוכנית הייתה מהודקת.** מתוכננת עד לרמת השנונית. קבצית ברמה שלא הייתה מוכרת עד כה, גם בח'ב'ד למודת גיסס המיליה האחורה שבחדושי העולם לטובת הפשטה אור הקדושה. נוגה תמצאות המטרים לכדי שבע דקוט,